

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Marian Boyer
Titel	Helle Kijkers
Jaar	1993
Uitvoering	InDependance / Moniek Merkx

Copyright (C) 1993 by Marian Boyer

Helle kijkers

MARIAN BOYER

Toestemming tot opvoering: via info@marianboyer.nl

I.

(alleen tegenlicht op de twee, zeer intiem stemgeluid door een microfoon, de tekst kan afwisselend door de twee worden gesproken; het silhouet van een bruidspaar, we zien dus nog niet dat de bruidegom een kunstpenis heeft voorgebonden)

Ons is vanaf het begin af aan duidelijk geweest dat dit verslag moet zijn zoals het is, omdat wat wij meemaakten er onmiddellijk was, zonder voorbehoud, het deed zich aan ons voor en het was er, onherroepelijk, en of dit nu mooi of lelijk is, of graag of niet, het was er. Het leven bedoelen we.

Die dagelijks terugkerende som van misvattingen, mishandelingen, oprispingen, lichamelijk ongemak, botsingen, vervoeringen, misverstanden, zompigheden en alles wat in een vuilnisbak past, dat dus, dat was er en toen we elkaar voor het eerst aankeken wisten we het van elkaar. Het sneed als het ware dwars door onze ziel. Bij de een misschien scherper dan bij de ander maar dat doet er niet toe. Vanaf dat moment waren we bereid door te blijven kijken, naar dat leven van ons. Tot alles daaruit onherroepelijk kapot was, tot we eindelijk zoiets konden als: ademhalen.

Wat voor een ander vriendschap heet is voor ons een pijnlijke ontdekkingstocht zonder heroïsche momenten, wat voor de een misschien een gezellig avondje is is voor ons de reconstructie van een mestvaalt. Daar steken we, zonder stoer te willen doen, onze neus zogezegd middenin. En waar de een misschien goud wil delven of een leuk briljantje op de kop wil tikken halen wij een berg nepjuwelen naar boven en kijken daar heel lang en heel geduldig en heel precies naar. Net zo lang tot wij in die valse gloed iets van een schittering ontdekken. Pathetisch? Dat vinden we helemaal niet. Wij weten niet hoe het heet wat wij doen. Iedereen die denkt dat hij het wel al weet moet nu maar weggaan.

(het licht komt langzaam op front)

Bent u daar nog?

Het is van een ongelofelijke saaiheid, alles wat zich aan u

voor gaat doen, we zeiden al dat we precies moesten zijn, het is saaier dan alle grijze zondagen die u heeft meegemaakt, saaier dan een rit van hier naar de buitenwijken. Maar het is juist die saaiheid, die onopzettelijkheid, die onverschilligheid in de dingen die ons een voortdurende angst inboezemt.

Goed. U hebt dus besloten te blijven.

Zij is soms haar eigen moeder, ik niet persé de vader, wij beginnen zoals wij denken dat het begint. *(tegen elkaar)* Hallo.

TARA

(nu zijn ze geen bruid en bruidegom meer)

Ik weet dat er iets in me zit

Al vanaf dat ik heel jong was

Het is iets kouds

Iets wat je niet vast kunt houden

Het is meer iets dat jou vasthoudt

Van binnen

Zo ging het denk ik

Ik ben vijf en kijk

naar mijn vader naar mijn moeder

en iets anders

iets kouds kijkt met mij mee

Mijn moeder kijkt naar mij

mijn vader

Dan zitten hun wenkbrauwen tegen hun haar aangeplakt, zo

Kijken zij naar de groenten op hun bord

of naar een raam of iets anders

dan zitten hun wenkbrauwen weer gewoon

Ze kijken dus iedere keer anders naar verschillende dingen

Het is toch ook raar

wenkbrauwen

voorhoofden blikken

trekken van gezichten

geluid dat uit monden komt?

De gezichten om mij heen veranderen

door waar ze naar kijken

doordat ze naar mij kijken

Op een dag is de hele wereld lichtblauw
en van ijzer
De kinderen hebben rare ogen net streepjes
Ze glijden over een wit veld en vallen om
Ze hebben geen handen maar rode
of blauwe of gestreepte uiteinden aan hun armen
en hun hoofden zijn verpakt
Ik denk: zieke kinderen maar ze lachen
Ze lijken net kleine roofdieren
Met van die opgetrokken tandjes
En die wangetjes
die zitten helemaal tegen hun ogen aangedrukt
Daar is mijn moeder
ze staat naast mij en glimlacht (*ergens vandaan een schreeuw*)
Ze tilt me op naar het halletje
In het halletje verpakt ze mij net als de andere kinderen
de omgevallen kinderen
Ik zeg dat ik niet bij de andere kinderen wil
Dat dat niet kan
Dat niks in mijn hoofd in het midden zit
Tenminste, dat wil ik zeggen
Ik schreeuw zij zegt niks
Ze begint tegen mij aan te duwen, te sjorren
Hup sjaal hup jas gezellig ze praat zenuwachtig
Ze duwt door
Ze tilt me op en zet me neer op het witte veld
Ik blijf gewoon staan
Hoe lang weet ik niet
Mijn moeder kijkt nu naar mij
Heel snel
Daarna kijkt ze weer naar de andere kinderen
Ze bijt op haar lip
Ik vind haar raar
Er staat een meisje
Zij

Ze kijkt naar me
We lachen een beetje
Opeens komt me daar toch mijn moeder op me af en begint
aan me te trekken, te trekken
Ze roept dingen ik weet niet meer wat
Ik zie alleen maar een groot zwart gat waar haar mond zit
Haar gezicht beweegt en overal is geluid en
alles zit los en haar ogen worden gloeiend als vuur en haar
haar wordt vuil water dat over haar gezicht stroomt
Dan neemt ze me mee naar huis
Ze sluit zich op achter de grote groene deur
Ik hoor gesnuf
Ik zit en kijk
Ik voel het zitten
Hier
Van binnen
Ik moet denken aan het meisje
Aan haar

DO

Kom ik iemand tegen
wil ik hem meteen bevriezen
Haar niet
Het is jammer dat er niemand bij was toen we trouwden
We zijn dan acht ofzo en hebben jurken aan
tot op de grond en oude vitrage over ons hoofd
Niemand gelooft ons als we zeggen dat spoken bestaan
Ze lachen ons uit maar wij hebben ze gezien
In de kamer bij mijn ouders
boven het bed woont hij
Soms bij de ijskast
en soms in het trapgat
We hebben het spook gezien
Het kijkt naar ons
Twee ogen achter de vogelkooi
van de dode kanarie
Ze kijken naar ons maar: wij kijken terug

We denken van alles door elkaar
'wat lopen jullie raar'
'ja nou ja gewoon'
We lopen niet gewoon omdat dat niet kan
Wij hebben de ogen
De bruiloft is zo voorbij
Niemand heeft iets gemerkt
Maar wij hebben een mooie scherpe steen gevonden met
twee kleuren en zilver erin
Die zetten we hier in onze handpalm
tot er bloed komt
Daarna gaan we in de kamer zitten
tot het eten klaar is
Haar moeder kijkt naar ons boven de aardappeldamp

MOEDER Jij bent een lief kind

ik zou jou best willen hebben

DO U heeft háár toch al

MOEDER Ja maar dat is wat anders

TARA Wij willen bruidstaart

MOEDER Ja, dag
Ik heb niks

TARA Wij willen bruidstaart

MOEDER Ik heb niks
Ja, of een klap voor je kop
Je mag zelf kiezen

Het is een rot kind sorry dat ik het zeg
De bevalling was al verschrikkelijk en daarna

is het gewoon verschrikkelijk gebelev
Een abortus op pootjes is het
Ik had het gewoon moeten doen
Maar mijn man, hij wilde niet
'Ik wil niet dat er een andere kerel in je zit te lepelen' dus wat
moet je
Overal bloed en zij wou er niet uit
Het leek wel of ze vast zat van binnen
Ze moesten het er zowat uit scheuren
Ik ben helemaal leeggehaald daarna
Een en al klonten kwam er uit
Ik denk nog gadverdamme
Wat een schepsels zijn we toch
Ergens moest ik het ook houden ik bedoel
Je wil dus geen tweede mislukking
en wat krijg ik?
Kwam de eerste
Een heel lief jongetje
Net een engeltje helemaal roze zo eentje
Kwam die dokter
'De hersenen van uw kind zijn helemaal beschadigd, het lijkt
wel een bloemkool en ik ben geen groenteman, goedemiddag
mevrouw'
Gestorven dus
Nou, krap een jaar later kwam zij
Nou dat is alles behalve bloemkool hoor
in dat hoofd van haar
Die is zo geslepen als een slang
Kan zo aan het toneel
Kan zo beginnen
Die heeft ogen
hoe zal ik het zeggen
Net ijspriemen

DO

Mevrouw

MOEDER Wat is er dotje

DO Mag ik blijven logeren

MOEDER Jij altijd kind

TARA Ja zo zei ze dat

DO 's Avonds in bed lezen we de tijdschriften
We hebben ze gevonden op zolder in een doos met
chemicaliën
GIFT AFBLIJVEN staat er op
De doos is van haar vader
Van de EHBO-cursus
Dat is dus geweldig EHBO
Soms moeten we op de grond liggen
Met overal ketchup en dan komt

TARA *(wijst op DO)* mijn vader

DO Haar vader en verbindt ons
Heel zacht maar met stevige handen

VADER Jullie zijn de slachtoffers
Ga liggen of je een ongeluk hebt gehad

DO Wij gaan liggen helemaal wit helemaal slap en hij verbindt
ons
Een erg goed spelletje en wel twee keer per week
Een paar jaar lang op woensdag en zaterdag
Tot het opeens ophoudt

TARA Tot de ketchup op is zeg maar

DO In die doos dus onderin
hebben wij de tijdschriften gevonden

Glanzende tijdschriften
Van vrouwen die liggen of zitten of hangen
Vastgebonden geblinddoekt dichtgeplakt
Soms in het roze of rood maar meestal zwart
Er staan mannen in met maskers en zweepen
Vrouwen met maskers en zweepen laarzen vaak
Soms op handen en voeten, net honden
We kijken in de tijdschriften tot we gaan slapen
Tot haar moeder komt

MOEDER Wat is dat

DO Huiswerk mevrouw

MOEDER Huiswerk

DO Ja mevrouw
Tara heeft morgen een spreekbeurt
Anatomie

MOEDER Anatomie?
Wat een gelul

DO Ja nou mevrouw

TARA Hier
Het zit in mijn buik
Mijn ogen
Ze willen de afbeeldingen naar binnen zuigen
Ik vind ze vies
goor en ze doen me denken aan natte slijmerige dingen die
aan je huid kleven
Aan die man die de vaten met olie komt brengen
Aan Jo onze kat alsie overgeeft
Dat zijn hele lichaam in een kramp heen en weer gaat
Zo raar

Ik moet kijken
Krampogen
Ik zweet helemaal

DO Wat stink jij hé

TARA Ja, ineens

DO Vind jij het lekker?

TARA Gaat
Jij?

DO Gaat ook wel

TARA Ze hebben geen gezichten

DO Ja stom

TARA Wanneer krijg je eigenlijk haar

DO Haar
Daar
Als je ook borsten krijgt
(proeft het woord) Borsten borsten

TARA Alles tegelijk?

DO Ja

TARA Gedverdemme

DO We zijn veertien en schrijven elkaar brieven
alsof we beroemde filmsterren zijn
We hebben een ander handschrift
We staren als gekken naar de hemel

EN we rijden in de auto van haar vader
Dit leg ik uit
Haar vader was
Haar vader rook
Op een keer is hij heel dichtbij me geweest en toen rook ik
het
Een soort strolucht
Iets met tabak en metaal
En iets zoets en scherps ertussendoor
Hij kwam heel dichtbij me zitten een keer toen
En hij vroeg wat doe je en ik zei ik ruik
Wat ruik je dan
Ik zei eerst niks
Ik wist nog niks
Ik keek naar zijn ogen en naar zijn overhemd
en naar zijn overhemd en in zijn ogen KNAL!
Ik dacht stal? Naar stal zeg ik en ik kijk
Naar de knoopjes van zijn overhemd
Van dat parelmoer waar je in verdwijnt
Dat je wil rijden in iets van maanlicht ofzo
Hou je van paarden?
Ja meneer ik ben er dol op
Op paarden
Hij zit dicht bij me recht tegenover me
Je bent al erg groot
Zijn adem glijdt over mijn haar
Warm en eng maar zo dat je niet weg wil
niet bij DAT vandaan
Je bent een heel bijzonder kind
Bijzonder dat zei hij
Het klonk raar opeens, bijzonder
Idioot
Dat een woord zo kan veranderen
Ik voel me bang en trots
Dat dat doorelkaar zit
Ik heb iets geroken

Een geur die ik ga missen
Maar dat weet ik dan nog niet
Een geur die ik haat
Nee ik zeg het niet goed
Ik wil zeggen dat er iets was veranderd
Ik weet vanaf dat moment
dat ik hem zal moeten opzoeken
Die geur
Maar waar
En in godsnaam waarom
Ik denk dat ik maar een eindje ga wandelen

TARA Wat is dat

DO Autosleutels

TARA Dat zie ik ja
die zijn toch van ons
dat zijn toch onze autosleutels

DO Ja
Ze lagen hier en ik dacht
Hé, jullie autosleutels

TARA En toen heb je ze maar opgepakt

DO Ja toen heb ik ze maar opgepakt
Of zo

TARA *(na even)* Mijn moeder

DO Wat is daarmee

TARA Klote
Ze wil niet meer dat we
Dat we bij ons komen

Geeft te veel klerezooi zegt ze

DO Niet

TARA Echt

DO Klote
Moeten we bij ons

TARA Ja bij jullie

DO Helemaal klote

TARA Klote
alles

DO Verveel jij je ook zo

TARA Te pletter

Nou in een film kun je dus nu een shot laten zien van ons in een auto op het parkeerterrein achter de kerk en met gestolen sigaretten en moeilijke pauzes, een eventuele vertrouwenscrisis enzo voor even, het gevoel dat ik haar wil beschermen en ook wel slaan, een intermezzo zo heet dat met muziek en dat het weer goed wordt en misschien beslissen we dat ook wel, een intermezzo maar we moeten ons beperken en bovendien is het geen film en bovenal is die hele rit mislukt want die lul had wel die sleuteltjes gegeven maar er niet bij gezegd dat die tank zowat leeg stond dus dat shot eindigt sowieso met motorgepruttel en dan zit je op hetzelfde punt wat ellende betreft, ik bedoel, dat parkeerterrein, maar waar het dus om gaat is dat het zo simpel niet ligt

DO Want dat die vader van haar nou een ouwe friemelaar was

met een mooi pak aan, een proper gebit en rammelende autosleutels is toch nog niet ja hoe zeg je dat, dat is te simpel en het feit dat we hier als slachtoffers zouden moeten staan van een woord dat eventueel nog moet worden uitgevonden is al helemaal, ik bedoel daar moet ik helemaal niet aan denken, dat is van een voorgedrukte saaiheid zonder middelpuntvliedende kracht, het belangrijkste is toch dat we vanaf dat moment weten dat alles, die ontmoeting zeg maar met haar vader, die kokhalzende kat die vent met die olievaten die mensen die op honden lijken, dat dat alles te maken heeft met iets dat in ons verborgen zit, iets dat dus walgelijk is maar waar je naar toe moet, in die auto weten we dat, dat er iets in ons is veranderd, op hetzelfde moment Voelen we iets in ons verborgen zitten
Ja, ja!
Kan je het zo zeggen professor Pietje?

TARA Ja, wel
Die dag gebeurt er verder niets
Ja, we tellen wat knikkers

(loopt naar het raam)

Dat
Daarbuiten
Het doet me niks

DO Wat
buiten

TARA Er wordt een vrouw in elkaar geslagen

DO Een vrouw in elkaar - sorry je bedoelt nu?

TARA Nu ja

DO Op dit moment

TARA Zeg ik toch

DO Door een man?
ja natuurlijk door een man
Wat - is er niemand bij

TARA Oh veel
Veel mensen

DO Doet iemand wel wat

TARA Ja
Kijken

DO Ik hoor helemaal niks
Niet iemand roepen ofzo of bellen

TARA Nee
Het geeft ook haast geen geluid dat slaan
Een klets op een natte zak - zoiets

DO Je neemt me in de zeik
Heeft u nog even
Ze neemt me in de zeik
Zo weer terug

TARA Kijk zelf dan

DO *(twijfelt & gaat misschien kijken)*
Ach sodemieter op
Het is niet waar he
Dit is dus gewoon niet waar

TARA Nee

Maar het had gekund
Er gebeurt zoveel
Daarbuiten
Nu
Op dit moment
Ik vraag me af
Of ik dus iets zou doen
Voor diegene
Nu

DO Ja jesus
Ik begrijp jou niet

TARA Ik ook niet
Laten we maar doorgaan

DO Dit kan dus niet he

TARA Ja
Nee
dit kan niet

DO Regel het maar even
Toe maar
regel dit maar even

TARA Dames en heren
neem me niet kwalijk
Het was iets
Het is iets -
(ze built, zo ongeacteerd mogelijk, lang)

DO Dat we vanaf dat moment geen genoeg kunnen nemen
met ons bestaan zoals het is, dat alles duister, verwarrend is,
van een verpletterende zinloosheid die de hele dag als een
rotte geur om ons heen hangt, dat is niet echt erg, *(tegen Tara)*

Gaat het al? Oké - Eh niet echt erg ik bedoel daar wen je aan, dat is dus niet de kern waar die angst uit bestaat. De kern bestaat uit het feit dat wij bang waren om altijd zo door te moeten leven, dat er niets aan ons gewaar zou worden dat de naam 'mysterie' mocht dragen, ja grote termen hoor, dat we altijd 'klein en betekenisloos door zouden moeten blijven ploeteren daar in die huizen van ons waar zelfs het behang de kleur van een soort dagelijkse waanzin had aangenomen', dat we altijd verkleinwoorden zouden moeten gebruiken wanneer het over ons ging, dat we altijd kniebuiginkjes moesten blijven maken terwijl we wisten dat diep in ons, diep weggeborgen maar zeer voelbaar bijna tastbaar aanwezig iets groots, onnoembaars en onnavolgbaars lag te wachten, terwijl naast ons de melk overkookte en mijn moeder haar goedkope panties over haar benen trok. We wisten iets en we waren onrustig.

TARA

Met misschien niet zo veel woorden
Maar we hoeven alleen maar naast elkaar te zitten
en niks te zeggen
om te weten dat het er is
(zacht zet de kindermusiek in)
Iets dat op de ogen lijkt van vroeger
Iets dat boven onze bedden zweeft
Al is het dan geen geest
kinderlijk wit en wazig
Maar het is er

MOEDER

Jezuschristus wat is dat hier
Het zit hier goddonders onder de kledder
Wat is dat - is dat bloed?

DO

Dat is voor school mevrouw
Biologie
Scheikunde

U weet wel

MOEDER O, is dat biologie
Nou zeg maar tegen die mooie meester van jullie dat dat
afgelopen moet zijn die biologie
En ik heb jullie trouwens al eerder gezegd dat hier -
Gadverdamme
Kijk nou wat een klerezooi

DO Goed mevrouw
We ruimen het meteen op

Jezeschristus, ze heeft het -

TARA Wat nou, slijmjurk

DO Ze heeft het gezien!

TARA Die ziet niks
Blinde kip

VADER TARA!

TARA Mijn vader
Wegwezen

MOEDER Ja wacht even
Niks vader
Denkt u soms dat ik gek ben
U heeft het toch ook in de gaten he
Van die twee
Dat er iets niet helemaal in orde is
O die kunnen kijken
Daar wordt een mens gewoon griezellig van
Die halen de gekste dingen uit en liegen, liegen
Ja mevrouw nee mevrouw zo dat je denkt 'ik vlieg ze naar de

strot ik doe ze wat' en dan staan ze je aan te kijken van 'is er
wat' vooral die van mij
Dus ik kom daar in die kamer
Ik bedoel wat daar ligt
Dat zijn geen gewone kinderspelletjes
dat is -
Ik bedoel - een opengesnejen lever
Voor het avondeten
In MIJN tapijt!
(TARA houdt korte pauze, alsof ze niet door kan)
Maar weet u waar ik nou helemaal gek van word?
Dat ze het altijd maar weer op de moeder schuiven
De moeder dit en de moeder dat
Alsof geen van tweeën een vader heeft
Alsof ik dus niets te doen heb de hele dag
behalve naar die twee lopen koekeloeren
Ik heb meteen al gezegd toen ze op de kleuterschool kwam
'daar moeten ze naar laten kijken'
Maar niemand die daar op in ging onee
Iedereen maar zeuren over ontwikkeling zus, ontwikkeling zo
en ontplooiing en vrijheden en meer van dat gejeengel
Niemand die toen naar mij heeft geluisterd
Erger nog ik werd met de nek aangekeken
Echt
En dat
Dat doet nog het meeste pijn
Dat ik het weet
Dat ik het voor mijn ogen zie gebeuren
En dat ik er niks aan kan doen

TARA Ja, zo zei ze dat

DO Dat die angst als een ongeleid projectiel ons bestaan
bepaalde, dat er alleen nog maar iets langs hoefde te komen
om alles wat in ons zat samen te bundelen dat een ongekende
en heldere kracht had wisten we. Kun je dat zo zeggen?

TARA Achteraf vind ik wel
Ja, wel

DO Nou, dat 'iets' bleef heel erg vaag en leek heel ver weg. Maar aan de 'poesie-albums' van de andere meisjes hadden wij een hekel en over kracht wisten wij niet niet veel meer, we waren tenslotte veertien, wisten we niet veel meer dan dat we hele schonkige jongens aan touwen hadden zien hangen met opengescheurde dijen maar met armspieren als uit hun krachten gegroeide kippepoten, dat ze het bloed op hun witte broekjes wegwuifden als klonten verdroogde puree, dat ze naar oude lakens roken en vette haren op hun hoofd droegen als uitgezakte indianentooien en daar reuze content mee waren, dat soort kracht daar hadden we een absolute en totale verachting voor. We zaten zogezeegd tussen de poesie-albums en spierbundels ingeklemd.

TARA Hoewel er aan die bundels wel iets interessantigs kleefde. Toch. Ja. Ze stookten fikkie enzo.

DO Ja!
We doen niet mee

TARA Niet?

DO Nee, we doen het zelf

TARA Zelf

DO Ja
Niet ergens stiekem achteraf maar voor de school

TARA Voor de school

DO Een enorm fik

Geweldig
mooi en met vette donkere wolken
die lekker in je neus bijten

TARA We zijn in een film

DO We denken de kostuums

TARA We zijn dicht bij het vuur

DO Het vuur is bij ons

TARA We zijn vlak bij iets dat godverdomme

DO&TARA Groter is dan het leven!

DO Straf
Maak een opstel over de winter
Wel een beetje gezellig

TARA IK?

LERAAR Ja jij daar mejuffertje de Wit

TARA O
Sneeuw
Slome landschappen waar mensen meestal leraren en dat
soort doorheen sjezen op lange houten latten met rode jassen
aan die 's avonds leugens en andere gore praatjes tegen elkaar
uitslaan waarna ze in klamme bedden gaan liggen en geluiden
maken van dieren die afgeranseld worden de man stort zijn
overtollige ballast in de vrouw en soms komt daar bloederig
een kleine baby uit die wordt gek bij het zien van de wereld
slaat met zijn hoofd tegen het bankstel gaat dood en krijgt
een witte begrafenis
'Ben jij eigenlijk wel 's wezen skiën?'

We-zen skiën!

'Nou dan, wat is dat dan met jou, laat je nakijken en ik wil je een week niet zien. Nou waar wacht je nog op, eruit'

Dodootje, ben jij ook zo moe

JEZUS ik word hier echt GEK thuis

Kijk nou

Die muren

Alles is hier lelijk gemaakt

Alles wat mijn ouders doen is lelijk

Ze zitten onder het stof

Het zijn gewoon

ouwe lappen

Ze zien niets

Ze zien niet wat ik wil

Ze denken niet dat ik een mens ben

Ze staan de hele dag leugens te vertellen

Niks wat ze zeggen klopt

Ze zien niet wie ik ben

Ze zien niet dat er alleen maar gif uit ze komt

Ze hebben nog niet één keer naar mij gekeken

Nog niet één keer hebben ze gezien wie ik ben

Ze hebben rotmeubels rotmanieren roteten ROTOGEN

ROTZAKKEN

Ik kan niet!

Ik kan niet meer met ze leven!

Voor mij zijn ze dood

Zijn ze zielig en dood

DO

Hier

Misschien wil je even wat lezen

TARA

Sodemieter jij ook op met je tijdschriften

DO

Het zijn geen -

TARA Ik wil ze niet meer
Ik wil het niet meer!
Hij vindt ook al dat ik gek ben

DO Ik heb me kapot gelachen
Die kop
ERUIT
Helemaal rood met vlekken
Heb je die paarse streep gezien op zijn kop?
Is het veel strafwerk?

TARA Niet eens
Niks strafwerk
Lul
Weet ik nog niks
Zit ik hier
Krijg de zenuwen
geen strafwerk
Wat dan
Nadenken?
De lul
Was jij de enige
die moest lachen

DO Natuurlijk niet
Hoe is die dokter
is het zo'n hoe heet het

TARA Ja
Zo'n trut
Zegt dat ik alleen maar aandacht wil
Logisch zegt ze
Moet 'mijn agressie omzetten in iets anders'
Stomme kip
Krijg tekenvellen

maar ze heeft van die ogen
net een hagedis
Omzetten agressie weet ik veel
Kan de pokken krijgen
Kuthagedis

DO De pokken

TARA Wat is dat

DO Gestoten

TARA Moet je geen pleister

DO Nee
Klotekast

TARA O, die

DO Dit is voor jou
Ik dacht aan je
Ze mogen het zien
Het is pijn van ons samen

TARA Kijk maar uit dat 't niet gaat etteren
Denk jij dat we iets betekenen
Voor andere mensen ofzo dan

DO Ik weet niet
Ze zijn denk ik bang
Ja wat kan ik daar nou aan doen
Ik wil niet
dat ze zo naar ons kijken
Allemaal modder
Allemaal donker alles klein

TARA Misschien gaan ze van ons houden
Ons bewonderen
Op een hele speciale manier
Misschien gaan wij ook van hun houden
Een keer
Denk jij dat we altijd bij elkaar blijven

DO Is mooi
Bij elkaar
En jij

TARA Ik weet het niet
Ik moet nog andijvie halen gedverdemme

DO We moeten iets doen
Samen

TARA Ja
Samen
Iets

DO Het is een gewone dag
Zo'n grijze dag
Winterlicht
Nee, minder romantisch
Van dat licht dat je ogen gaan loeren
We lopen in straten
Slaan de hoek om
en staan in de volgende straat
Er komt een vrouw naar buiten
Ze zingt
Ze slaat met een bezem tegen het huis
We kijken naar haar
'Zo, meiden, lekker aan het wandelen?'
We begrijpen het niet
Dat ze daar zo staat

Met die bezem en een doekje om
We kennen haar wel
Ze wordt de heks genoemd
Meestal doet ze niet leuk tegen kinderen
Roept ze dingen
Nooit vrolijk
Maar vandaag dus wel

Mijn vader heeft verteld dat ze uit Indië komt dat ze daarom
gek is

TARA Nee om een kind
Een dood kind

DO Ja, in Indië
Een dood kind in Indië

TARA Dat is belangrijk

DO Ja, dat zeg ik
Ze heeft kleren aan die ze zelf om zich heen heeft geknoopt,
zo, en hele geweldige schoenen
Een beetje korte laarzen
En allemaal kleine gekleurde stenen aan een ketting om haar
nek

TARA En een jack
Mijn moeder draagt een mantel maar zij heeft dus een jack
Ze lijkt niet op de andere moeders
Niks 'gezellig'
Ik vind haar leuk

DO Ik vind haar een beetje eng
Maar toch ook wel leuk hoor

VROUW Hoe heet jij

TARA Tara

VROUW Hmhm Tiara mooi
En jij

DO Do

VROUW Van Dorien

DO Liever niet

VROUW *(lacht hard)*
Liever niet

DO Ze begrijpt het
Ze begrijpt waarom ik Do wil heten!

TARA Ja dat begrijp ik ook wel

Mogen we binnenkomen?

DO TAAR!

TARA Waarom niet
Kunnen we zien
hoe het is

VROUW Waarom niet
Kunnen jullie 's wat zien
Toe, niet bang zijn

DO Binnen is een andere wereld
Het ruikt zoetig en scherp
Kleden aan de muur
schilderijen op de grond

Bij ons is het andersom
Dit is nog 's wat

VROUW Drinken?

TARA Andere limonade

VROUW Cola heb ik niet
Als je daar een schroef in legt is hij binnen een dag weg en
schroeven zijn nou eenmaal bijzonder
Lekker meisjes?

DO Ze weet dingen maar doet daar gewoon over
Niet zoals die lul die leraar

TARA Nee of de hagediskut of -

DO Nee
We zitten daar
Ze zegt niks en rookt sigaretten
Lacht naar ons
alsof ze ons heel lang kent
Er hangen van die kleine zwaarden aan de muur
Ze wijst en kijkt naar ons of het iets belangrijks is waar je
niks over mag zeggen
Zet muziek op van vroeger
Van die muziek die mijn vader ook heeft en waar hij van gaat
neuriën tijdens het scheren
Mijn been wipt vanzelf op de maat mee
Ze geeft ons sigaretten en kijkt niet eens als we opsteken
Gewoon normaal vindt ze het

TARA Dan ineens
wenkt ze me

VROUW *(pakt Tara's hand)*

Veel littenkens
Lang leven
Veel kruisen
De dood
Ach, wij allemaal
Niet bang zijn
Maar één kruis is anders
Een kruis is
Daar is God niet bij
Belangrijk
Altijd aan God denken
Zul je dat doen
Want wat je meemaakt
is belangrijk
Veranderingen
Ben je bang dan zal het pijn doen
Ga je erop af dan zal het bij je blijven
Zul je dat doen
Aan Hem denken

TARA Ja
Ik zeg maar ja hoewel ik niks van Hem weet
Ja we hebben zo'n buurmeisje dat altijd zondags gaat zingen
en voor de rest ook wel een soort blij is maar toch
voornamelijk zielig dus die telt niet

DO En ze heet nog Babet ook

TARA Ja Babet

DO Hebben we nog een verhaal over maar goed
Bij die vrouw is het anders

TARA Ja of het echt is, God
Ik bedoel het is zo echt wat ze zegt
Ik begrijp het wat ze wil zeggen

Maar niet helemaal
Helemaal wel
Helemaal niet
Ik begrijp alleen dat het diep zit

DO Zo dat je zo iets voelt hier

TARA Ja
Het is wat we willen
Iets groots
Ik bedoel ze heeft dus iets gezien bij ons

DO Ja iets

TARA 'Ben je bang dan zal het pijn doen, ga je erop af dan zal het bij je blijven'

DO Begrijp jij het?

TARA Nee
Jij?

DO Niet echt
Is dat erg?

TARA Nee

DO Klinkt beter dan een hoop andere dingen

TARA Ja
ja

VROUW Vandaag is mijn dochter hier
Ze is jarig

TARA Heeft u nog een dochter dan

VROUW *(verbaasd)* Nee

DO Mooi he

MOEDER Zo
 Waar bleven jullie ik zit al uren met die andijvie

DO We waren bij de Indiëvrouw mevrouw

MOEDER O zo
 Hoor je dat Jaap
 Ze waren bij dat stinkmens
 Straks komen ze nog met zo'n gore Turk thuis

VADER Nounou, dat valt wel mee hoor Ine *(gaat weg)*

MOEDER O begin jij nou ook al, heb je eraan geroken soms?

TARA Nee
 nee
 nee
 nee!

(Tara gaat front zaal staan, Do komt op met een ijsje, gaat naast Tara staan, er is de zachte langzame muziek weer, van een kermisorgel, of iets wat associeert met kinderen behalve gezellig)

TARA 'ik ben jouw lieve kleine meid'
 ik ben jouw lieve kleine meid
 'als ik heel lief ben krijg ik de pop'
 als ik heel lief ben krijg ik de pop
 de pop met de slaap-ogen
 de pop met de slaap-ogen
 ik mag niet schreeuwen

mama vindt het goed
ik mag niet schreeuwen
mama vindt het goed
dit is een ijsje
dit is een ijsje
ik doe jou geen pijn
ik doe jou geen pijn
likken
LIKKEN verdomme!
nu slapen
slapen
nu intermezzootje

(zij strekt haar armen in de lucht, kijkt naar boven en opent haar mond)

DO Zo
Nu zijn ze eindelijk dood
Eindelijk

(Do en Tara dansen in elkaars armen, Do moet af en toe een likje nemen van het snel smeltende ijs, ze likt dus achter de rug om van Tara. Als de dans is afgelopen staat Do nog met het ijsje, ze likt er hierna niet meer aan. Bij de volgende tekst, telkens als er een druppel valt likt Tara de druppel van de vloer, ze moet wel telkens opstaan en weer naar de grond)

DO *(tijdens muziek)* Als een jongen jou leuk vindt en jij vindt hem leuk dan komt hij naar je toe en hij zegt 'wil je met me gaan'
Jij zegt dan ja dan loop je samen naast elkaar en soms komt hij ook bij je thuis maar niet vaak
Later ga je dan samen naar de kermis of naar de film
Misschien ga je later in hetzelfde huis wonen of krijg je ook kinderen maar dat weet je niet

II

(De twee zitten rustig bij elkaar in sofa's en doen een tijdje niets, ze kunnen roken en drinken, invallend avondlicht)

DO Drie december
Een jaar of twee geleden

Je was er niet

TARA Nee

DO Was je weg

TARA Ja

DO Een paar dagen

TARA Ja

DO Nou had dan even gebeld
Een mens kan toch wel even bellen

TARA Ja
Vergeten

DO Vergeten

TARA Ja

DO Was je alleen

TARA Nee, met Bea
In de Ardennen

DO O
Heeft ze nog die man

TARA Die man
Nee
Ze is nu op vrouwen

DO O, ze is nu op vrouwen
Maar natuurlijk
God die Bea zeg
Is ze op jou?

TARA Ach welnee

DO Nee?

TARA Nee

DO En?
Was het guzellug

TARA Je weet hoe ze is
Ik heb veel gelopen
Veel nagedacht
veel gegeten ook

DO Ja ze kookt fantastisch, Bea
werken koken liefde allemaal fantastisch
Ik neem nog een beetje
Lekkere wijn dit trouwens
Ietsjes scherp in de afdronk
Beetje bittere nasmaak maar toch:
body hoor, body
Heeft ze ook zo'n huisje voor d'rbij, Bea?

TARA We hadden een hotel

DO Een forelletje in een hotelletje in de Ardennetjes

Was haar kind ook mee
Hoe heet dat onmogelijke kereltje
Dat ongemaniëerde varken op gymschoenen
Nee zeker he?

TARA Winston
Nee die was bij zijn vader

DO Hoe sliepen jullie

TARA Hoe we sliepen?
In een bed natuurlijk

DO Ah, zo'n lekker Ardens doorzakbedje

TARA Nee
En niet samen als je dat bedoelt

Of één keer geloof ik
Ik weet niet eens meer
hoe we daarin terecht zijn gekomen
Vreselijk gezopen
Lang gepraat
met van die uithalers je weet wel
Gegriend
Gelachen natuurlijk ook

DO Ja
Heb je met haar over vroeger gepraat

TARA Ja

DO En? Wat vind onze Bea?
Onze ellende-specialist?

TARA Dat heet gewoon psycholoog hoor

Ze vindt dat het beter zou gaan
als ik meer zou loslaten

DO Loslaten ja
En wat vind jij zelf

TARA Nou, niks als je zo doorgaat

DO Sorry ik ben heel vervelend
Sorry

TARA Ik weet het niet
Ze zegt dat ik vroeger los moet laten
zodat ik opnieuw kan beginnen

DO Alles
Mij?

TARA Hebben we het niet zo over gehad eigenlijk

DO Nou tutut, onze Bea
Heeft zich echt ingehouden zeg

TARA Echt niet
Ja een beetje over onze band
Dat-ie wel erg sterk is enzo
Ach, ik weet het niet
Praten
Ik zou liever overal mijn kop over houden
Alles wegsnijen

DO Ik wil je niet kwijt

TARA Dat gebeurt toch ook helemaal niet

DO Echt niet?

TARA Natuurlijk niet

(ze wisselen van stoel en kruisen elkaar daarbij vlakbij, houden op dat moment even stil, een herinnering aan het dansje van eerst, maar nu nog ingetogener en van elkaar af. Dan zitten. Dezelfde rust als begin II)

DO Vandaag is het *(noemt de datum van de dag)*
en het is hier wel lekker
Het zit wel lekker
Nou hoorde ik over Babet -

TARA Nee
Wat ik nu nodig heb is een andere taal
Een ander denken

DO O - ja
Tot nu toe beviel het me wel, die 'taal'
Weet je
We dachten samen

TARA Ik wil
Dat de dingen zich in mij verdiepen
Zoals bijvoorbeeld
Naar een boom kijken
Ja naar een boom kijken
Ik heb het over dingen die niet hoeven
Ik heb het over doodgaan

DO Maar dat is het enige toch -
Het enige wat juist wel moet
Ik wil nog niet

TARA Wat kunnen wij worden
zonder herinnering

Alles is herinnering

DO Alles
Dat irriteert me

TARA Mij doodt het

DO Juist
Het verstopt je hersens
Sluit de sluizen af
Weg ermee dacht ik
Taartje kom

TARA Het is geen groente-afval!
Een biobak van de geest!
Een stop die je uit de gootsteen trekt!
Kom op zeg
Eis meer van jezelf

DO Ja!
Ja!
Ik eis dat ik doorga
Ik heb er een hekel aan
Aan mensen die door hun eigegeknutselde stoel
van herinneringen zakken
Dat godsgruwelijke geestelijke
Gefiguurzaag!

TARA O
Zonder herinnering dan?

DO Neehee, met
Een paar dingen
Die ik uitkies
Een paar briljantjes

TARA Dat kun jij
Jij gaat daarboven even shoppen
en hup, je smijt je karretje vol glimmende briljantjes

DO Ik wil het, ja
Je moet -

TARA Dat kun jij want je wilt

DO Ik wil het niet
Ik moet

TARA En nergens schrijnt het
Schraapt het langs je hersenpan
Nergens denk je:
Wat is die ene ruwe steen
Die klont modder
Die uitgekotste bloedklont
Die - schurige binnenkant
waar ik naar toegezogen word?
Wat was het dat het precies ZO schurend maakte
Vroeger
Dat ik ervan moest houden
Wat is het dat dat weg is?

DO Wat?
Nee
Ik zei het al: dat wil ik niet
Ik moet door dus ik wil het niet
Schurig!

TARA Je weet dat ik iemand heb zien sterven
Iemand waar ik veel van hield
maar waar ik niet dichterbij kon komen
Hij stierf en ik was vlak bij hem
Toen pas, begrijp je?

Zijn gezicht was zo rustig
Had geen wensen meer
Hij had zijn ogen gesloten
Maar ik wist dat hij naar iets keek
Ik vroeg me af wat hij zag
En of ik het ook ooit zou zien
Ik moest -
Ik had zo'n
Zo'n samengeknepen mond
Ouwe wangen
Ja tranen
Met die gesloten ogen zei hij
'Er hoeft hier niet gehuild kleine'
En hij kneep zachtjes in mijn hand
Wat zag hij?
Waarom kon hij dat zo zeggen?
Misschien lijkt het op -
Ik herkende iets van vroeger
Het leek op het grote
Het geheim
Maar het leek zo klein en zo dichtbij
Het had geen bombarie, niks
Het was heel stil
Het leek op de ogen van vroeger
maar het was geen spook
Ik wilde het leren kennen
Ik werd er zo rustig van
Het gaat me niet om een oplossing nu
Ik denk alleen maar dat naar bomen kijken helpt

DO

(gaat naar Tara toe en knijpt haar in haar schouders als troost)

Je wilt alles weten en alles bewaren kleine

Dat kan niet

Het doodt je

TARA

Misschien moet dat dan maar

DO He jazes

TARA Het hoeft niet
Mij op de been houden
Dat hoeft echt niet

DO O
Sorry
Ja
Zeg
Ik had het dus anders qua thuis
Niet zo vreselijk verschrikkelijk
Ook wel dingen maar -
Ik vind het wel een nogal
looiïge, romantische benadering hoor
Nooit gehoord van bomen die alles zien en toch niets doen?
Bomen dus die de oorlog hebben meegemaakt?
Nou dan
Je mag het gerust eens van me lezen
Goed boek

TARA Nee
Wat ik wil is het vermogen terugvinden
om met de vogels te spreken, bijvoorbeeld

DO Het is door die man geschreven die -
Met wie?

TARA Ja
Wie zijn wij dat wij zeggen de enigen te zijn die over taal en
dus hersens en gevoel beschikken
Ik denk dat kinderen en bomen en doden en dieren
dezelfde taal spreken
Een taal die nergens opgeschreven staat

DO Van je piepknor piepknor boem doet het instinct
Zoiets?

TARA Waarom niet
Het klinkt al een stuk minder arrogant dan wanneer je het
over dat goeie boek hebt
Dat ik gerust eens mag lezen

DO Nou ik vind dit toch niet helemaal fijn hoor
Dat meen ik dus echt!
Ik vind dit toch een tikkeltje
te ethisch in de zweefmolen
En maar zwieren!
Ik bedoel waar houdt dat op?
Waar gaat dat bovendien heen?

TARA Maar dat is niet belangrijk
Wat jij vindt
Of waar het heen gaat
Belangrijk is wat we waren
en wat ik nu niet meer kan zijn

DO O
o

TARA Dodootje, ik vind dat we niets meer moeten willen van elkaar
Dat we niet moeten spelen dat we in elkaar geloven
Ik vind dat we helemaal niet moeten spelen
We moeten ZIJN
Zoals vroeger begrijp je?
Toen dat spelen
nog niet van echt te onderscheiden was
Toen dus niets oppervlakkig was!
Makkelijk!

DO Maar lieve schat

ik ben nou juist zo blij dat dat niet meer hoeft
Het is toch heerlijk om niet zo jong meer te zijn
Niet zo in de war
Niet zo afhankelijk
Op een toneel te kunnen staan
Dus wel te spelen
Iemand zijn?
Wat ik een verdriet heb gehad in die tijd
Daar wil een mens toch niet naar terug?

TARA

Jij denkt aan de dingen die verboden waren
Waar je ongelukkig over bent geweest
Aan de haast waarmee je vanaf je veertiende
meteen achttien wilde worden
Ik denk aan de dingen waar ik in geloofde
en die ik onderweg ben kwijt geraakt

DO

O een zoektocht?
Nou dat weet ik niet hoor
Ik zou eerst alles weg moeten doen wat ik heb
en ik weet niet of ik dat wel wil
Ik ben gelukkig
Ik kan acteren
Ik ben actrice
Ik ken al veel mensen dus wie weet
Dit stukje gaat lekker
Ik zit hier lekker
Ik hou van mijn vriend
Ja we hebben wel 's wat maar
hij steunt mij bijvoorbeeld altijd, ja
Dat ga ik zozegd mijn eigen raam niet uitflikkeren
Kijk, hij is er vanavond weer
Daarbij, door hem heb ik geen afschuwelijke geldzorgen
Geldzorgen
Dat lijkt me echt het ergste
Op het laatst zit dat in je gezicht

In je poriën
In hoe je een appel eet
Ja, dat is toch afschuwelijk?
Ik wil zelf bepalen hoe dat eruit ziet
Een appel eten

(Tara gaat naar de kluis, pakt er papiergeld uit, legt dat op een schaal voor zich)

DO Zeg, wat gaan we doen?

TARA Niet we
Ik
En ik wil dat je ernstig bent
Ik word moe van mensen die in alles
ironie zien
De grap
Het lichte moment
De kwinkslag
De kniebuiging
De snelle overgang
De fikse belichting
De allemansvriend
Tel op: het voordeel
Rekenwonders zijn het
meer niet
Rekenwonders en kontneukers
Ik wil dat niet
Het klopt niet meer
Nee
Zeg nu even niets
Ik ben je vriend
Van vroeger
Van nu van altijd
Maar ik weet nog niet waar ik heen ga
en met wie

(steekt de biljetten in brand)

Ik wil dat je niets doet
Niets verwacht
Nergens aan voldoet
Niemand redt

DO Wil je dat ik wegga?

TARA Ik wil dat je niets doet
Absoluut niets
Maar verander je taal
en wees zorgvuldig met je woorden

DO Goed
Ik wil dat wel
als dat helpt

Kijk hoe licht het wordt
om haar hoofd
Ze is zo mooi
Ik vind haar zo
mooi
Mijn vriendin
Die woorden -
Ai die pijn
Ik wil wel bij haar zijn
Maar welke taal bedoelt ze
Ik ben bang
Ik herken haar niet
Die ogen
Wie zei dat
'Net ijspriemen'
Maar wat een gloeiende kracht!
Waar ben je?

TARA Hou op met bewonderen
of bewonderd willen worden
Om nog even bij je te zijn:
Dit is geld van mijn vriend
Kijk, hij is er vanavond ook
Maar ik word er niet vrolijk van
Ik voel me oud en kalm en lusteloos
En kalm en lusteloos haat ik zijn rug
Ik wil dat niet
Ik wil niet voortdurend weten
dat er iets in mij is doodgegaan
Een kind misschien

DO Maar wat klinkt dat nou
Sorry
Wat heeft dat nou met mij -

TARA *(tegen Do)*
en het kind dat jij denkt te troosten
is oud en moe
En heeft een harde huid
En wil op stenen slaan
Ze breken
Ik weet waarom die vrouw
die onze handen las gelukkig was
Ze kon haar dochter bij zich denken
Dat deed zij
en dat wil ik ook

DO Ja, ik begrijp het niet
Heb je nou ineens een kind

TARA Mmm ja

DO Ja

Maar het grote
Het grote wat we mee gaan maken
Waartoe wij voorbestemd zijn
De helden die we zijn
Wat wij voor elkaar kunnen krijgen
Met onze kracht
Onze gedachten die samenzweren
dat het knettert
Heb je gezien hoe ze overal intuïnen
Heb je die koppen gezien?
Respect, respect
Zoiets dwing je af, respect
Dat is toch alleen maar prachtig
Kostbaar
Dierbaar
Het geeft ons macht
Het geeft ons vleugels en een adem
Er is nog zoveel dat voor ons ligt
En dat we kunnen doen
Ik wil nog -
Welke woorden moet ik -
O in godsnaam dan maar
'Dat alles zich samenballe tot ons samen!'

TARA

(kijkt naar de as)

Kijk
Vergeet geen moment
Sla niets over
Blijf bij me
Ga weg

DO

Ik raak in de war
We hadden een afspraak weet je nog?
Van WIE moet ik weg
Bij WIE moet ik blijven

Waar is ze nu?
Is ze aangeraakt door de goden?
Of heeft een waan
haar geest geraakt, beschadigd?
Haar kwijt te raken aan
ja, aan wat?
snijdt dieper, doodser
dan een koude vlaag dit hart
Als dat wat zo dicht bij me was
(en al zo lang)
Zo ver van mij ontnomen wordt
(ontstolen of ontsloten)
hoe kan ik wat mij dierbaar is behouden
Met welk woord houd ik haar vast
Zeg me dat
zeg me dat!

O, die taal waarin ik nu verdwenen ben
verstrikt!
Zelfs daar vind ik je niet terug!
Zie je wel, zie je wel!
Wacht
Ik weet het nog die woorden
Angst en pijn en bij je blijven
En ernaar toe en meer van dat
Ik had haar moeten sleuren
slepen van dat -
ja van wat?
Welke vernietigende vlam lekt en likt
en lonkt haar naar het duister
Wat zag zij
In dat diepe zwarte gat
In de 'gesloten ogen van haar dode'
Ik had het uit haar moeten trekken
Die zweer van pijn uit moeten zuigen!
Die dode blik -

Haar nu slaan met rede en mijn kracht
Met welk woord kan ik haar houden?
Met welk woord?

Waarom zeg je nu niks

(TARA loopt van het toneel)

Nou zeg
Ik vind dit niet meer leuk
Ik bedoel
ik wil wel verder
zo praten
maar moet het nu zo
Moet het nu zo
alleen
gebeuren
Ik vind dat moeilijk
En wat je zei over spelen en niet
lukt dan helemaal niet meer
Dus wat WIL je nou eigenlijk?
O god
We kunnen dat toch best
met z'n tweeën?
Er zijn toch nog dingen
die we kunnen doen
Ik kan het niet alleen
begrijp je dat dan niet?

Ik vind dat niks
Dat arrogante ZWIJGEN
Als een dooie
Ik kan het niet alleen, begrijp dat dan!
Tara!
Tara?

(de muziek is er weer, Do danst alleen)

Ik wil je iets vertellen
Je tegen me aandrukken
Zo dicht als jij bij mij geweest bent
Dat gooi ik niet weg
Nooit
Mijn -
Ik ben bang
Ik wil -
Ik wil met je mee

(Tara zet een microfoon op kindhoogte neer vlak bij de eerste rij. We horen door de luidsprekers een kinderstem)

Hallo
Ik ben meisje
Ik ben hier alleen
Ik woon heel dicht bij u
U hoort mij
U probeert zich mij te herinneren
U weet wel dat ik er ben
maar niet waar
U heeft mij misschien wel eens geprobeerd te vinden
maar toen moest u net een boodschap doen
of spreken in een telefoon
Ik leid een verborgen bestaan
Ik heb niet veel nodig
Maar ik ben ook niet voor een gat te vangen
Ik wil een eenvoudig leven
maar ik wil niet worden afgescheept
Ik wil ook niet geslagen, afgeblaft, genegeerd, vastgebonden, gekust of vermoord
Dat is erg vervelend
Voelt u zich ongemakkelijk bij deze woorden?

Verzet u zich?
Denkt u: ach ik weet het niet?
Heeft u mij geprobeerd te vermoorden?
En voelde u zich daar sterk bij of prettig
of heeft u zich daarbij vermaakt?
Of heeft u zich eenzaam gevoeld?
Gelachen?
Heeft u mij wel eens ergens gehoord
zich toen omgedraaid om te kijken wat dat was?
Heeft u daarna gewoon boodschappen gedaan?
De telefoon opgenomen?
Weet u
u zou eens heel dichtbij mij moeten komen
heel dichtbij
Kijk, de wereld

Amsterdam,
© 1993 Marian Boyer

